

ת"פ 11779/03/19 - מדינת ישראל נגד גיל אלבר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 11779-03-19 מדינת ישראל נ' אלבר

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גיל אלבר

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד יעל גבעוני

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אבי אלפסי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 15.5.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות רכוש כלפי המתלוננת ממנה שכר, יחד עם רעייתו, יחידת דיור, וזאת במסגרת שני אישומים, כדלקמן:
- **באישום השני** - הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
לפי האישום השני, ביום 27.2.19 בשעה 9:15 התפרץ הנאשם אל ביתה של המתלוננת, אשר לא היתה במקום באותה העת, ונטל מחדר השינה כסף מזומן בסכום של ₪ 950 וצמיד "פנדורה" בשווי של ₪ 320.
- **באישום השלישי** - הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
לפי האישום השלישי, ביום 26.2.19 בשעה 09:05, התפרץ הנאשם אל ביתה של המתלוננת, אשר לא היתה במקום באותה העת, ונטל מחדר השינה של בתה כסף מזומן בסכום של ₪ 2,150.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

עמוד 1

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 9.9.19, ציין כי הנאשם בן 29, מתגורר בבית אמו ואינו עובד. הנאשם השלים 12 שנות לימוד במסגרת פנימייה ואובחן כלקוי למידה. הנאשם גויס לצה"ל, אולם שוחרר לאחר שנה וחצי בשל הצורך לסייע בפרנסת המשפחה. עם שחרורו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות. הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו כבן שנתיים ואביו ניתק קשר עם המשפחה. הנאשם נישא לפני כעשרה חודשים, אולם בשל מעצרו נוצר משבר בין בני הזוג, אשר בסופו בני הזוג התגרשו.

עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם שולב בקבוצה לעצורי בית, הגיע באופן סדיר למפגשים וגילה יכולת להתבונן בצורה ביקורתית על עצמו והתנהלותו. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ונטל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם תיאר, כי ביצע העבירות באופן ספונטאני, על רקע הזדמנות שהתגלתה בפניו ובשל מתחים וקשיים כלכליים.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נאלץ לשאת תפקידים שאינם תואמים את גילו בשל המערכת המשפטית בה גדל. בהיעדר מענה לצרכיו הרגשיים, התנהלותו מתאפיינת בקשיים בדחיית סיפוקים וויסות רגשי. לצד אלו, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם משקיע מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי במישור התעסוקתי, הזוגי והכלכלי. להערכת שירות המבחן, המשך שילובו של הנאשם בטיפול, יאפשר לו להעמיק בהתנהלותו, לעבד את חוויות ילדותו, לבחון מניעיו להתנהלותו פורעת החוק ולרכוש מיומנויות להתמודדות. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת.

4. בתסקיר משלים מיום 17.11.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם שיתף בהתמודדותו עם מעצר הבית, המחירים האישיים, המשפחתיים והכלכליים, והתמודדותו עם הליך הגירושין והריונה של גרושתו.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתחיל בהדרגה לגלות גמישות בעמדותיו, מצליח להתייחס לדפוסי חשיבה שהפנים, ולהתמודד בצורה מקדמת עם מצבים מורכבים בחייו ופנייתו לפתרונות מכשילים. לאחר סיום הקבוצה לעצורי בית, שולב הנאשם בטיפול פרטני. הנאשם מגיע למפגשים, מגלה רצון להבנת הנסיבות לביצוע העבירות ועריכת שינוי בחייו. הנאשם הביע שביעות רצון מהשתלבותו בטיפול. לצד זאת, הנאשם תיאר חוסר וודאות ביחס לסיום ההליך וקושי להשתלב במקום עבודה קבוע ויציב. כן תיאר מצוקה כלכלית ולחץ סביב הלידה הקרבה. הנאשם הביע חשש מהאפשרות שיוטל עליו מאסר בפועל או בדרך של עבודות שירות. מכאן, המליץ שירות המבחן, בשנית, להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה. להמלצת שירות המבחן, ככל שיוטל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, יש להסתפק בתקופה קצרה על מנת לאפשר לנאשם לשוב למעגל העבודה, לכסות חובותיו ולתמוך כלכלית בבנו.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונם האישי ורכושם של אזרחים. לטענתה, מידת הפגיעה היא גבוהה. הנאשם ניצל את האמון שניתן לו כדייר ביחידת דיור ופרץ לביתה של המתלוננת בשתי הזדמנויות.

6. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים.

7. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו ונטל אחריות על מעשיו; בעקבות האירועים מושא כתב האישום, הנאשם התגרש; לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות, האחרונה מחודש יוני 2018 בעבירה של גניבה והונאה בכרטיס חיוב (ענ/1); הנאשם נתון בתנאים מגבילים תקופה ארוכה; הנאשם החזיר את

הכסף שגנב באישום השלישי; הנאשם נעדר עורף משפחתי תומך; הנאשם משתף פעולה עם שירות המבחן, שולב בקבוצה לעצורי בית ומגלה תובנה ראשונית למעשיו.

8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה לחרוג ממתחם העונש ההולם, אולם לא כעתירת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס, פיצויים והתחייבות.

9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי אין מחלוקת בדבר הצורך לסטות ממתחם העונש ההולם, והמחלוקת עניינה אך מידת הסטייה מהמתחם.

10. לטענתו, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, משום שהתביעה עצמה מתייחסת לשני אישומים כמסכת עבריינית אחת, שעניינה בשתי התפרצויות לביתה של המתלוננת.

כן יש לקחת בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם, כי לא נגרם לרכושה של המתלוננת כל נזק.

11. מכאן, טען בא כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יובצע בדרך של עבודות שירות.

12. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאין קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה ובושה; הנאשם החזיר למתלוננת את הכסף שגנב לפי האישום השלישי; לנאשם אמנם יש עבר פלילי אולם מעולם לא הוטל עליו עונש של מאסר; הנאשם שהה במעצר בין יום 28.2.19 ועד יום 10.3.19 ומאז היה נתון בתנאים מגבילים במשך 6 חודשים, תחילה במעצר בית מלא ובהמשך במעצר אדם בשעות היום ומעצר בית בשעות הלילה; הנאשם לא מצא עבודה והוא נתון במשבר כלכלי; הנאשם חווה גם משבר אישי, התגרש מאשתו בשל האירועים מושא כתב האישום; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו המורכבות של הנאשם.

13. עוד טען, כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, לא רק בשל הליך שיקומי מוגמר אלא גם בשל סיכוי ממשי לשיקום. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם עבר הליך טיפולי, מגיע באופן סדיר לקבוצה הטיפולית, משתף פעולה, ולוקח אחריות מלאה על מעשיו.

14. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות.

15. בדברו האחרון הנאשם ביקש סליחה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

16. הנאשם ביצע שתי עבירות של התפרצות וגניבה מביתה של המתלוננת במשך יומיים רצופים. מכאן, שלפי מבחן הקשר ההדוק, מדובר באירוע אחד ויש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול העבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

18. כתוצאה מביצוע של עבירות ההתפרצות וגניבת הרכוש, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט ועל פרטיותו.

19. אין להקל ראש בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, שיש בהן כדי לפגוע גם בביטחון האישי של הפרט. הנאשם ביצע את העבירות כלפי המתלוננת, ממנה שכר יחידת דיור. הנאשם ניצל את יציאתה של המתלוננת מביתה על מנת לבצע את העבירות במשך יומיים ברציפות. עם זאת, שווי הרכוש שנגנב אינו גדול. בפעם הראשונה גנב הנאשם צמיד בשווי 320 ₪ וכסף מזומן בסכום של 950 ₪, ואילו, בפעם השנייה גנב הנאשם כסף מזומן בסכום של 2,150 ₪. מכאן, כי הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות היא בינונית.

20. בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא התייחסויות מגוונות למתחם העונש ההולם עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. כך למשל קבע בית המשפט העליון בע"פ 370/14 סלפית נ' מדינת ישראל (25.8.14), כי מתחם העונש ההולם עבירות התפרצות, גניבה וקשירת קשר, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים. לעומת זאת, ברע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (3.9.18), לא מצא בית המשפט העליון מקום להתערב, כערכאה שלישית, במתחם עונש שנקבע ביחס לעבירות של התפרצות, גניבה וקשירת קשר, הנע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים לצד ענישה נלווית (ראו גם: רע"פ 638/18 גולן נ' מדינת ישראל (1.5.18)). ברע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14) הורשע הנאשם בשתי עבירות של התפרצות וגניבה. בית המשפט העליון לא מצא מקום להתערב, כערכאה שלישית, במתחם שנע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים.

21. מטבע הדברים, בכל אחד מפסקי הדין העוסקים בעבירות של התפרצות מדובר בנסיבות מעט שונות. בחלק מהמקרים אירעה ההתפרצות עת ישנו בני הבית במקום (ראו למשל: עפ"ג (מרכז) 12261-09-18 אבו אדרה נ' מדינת ישראל (12.3.19); עפ"ג (מרכז) 14306-10-15 קריספין נ' מדינת ישראל (20.3.16)). בחלק מהמקרים מדובר בהתפרצות לצד גניבת רכוש בסכומים גבוהים (ראו למשל: רע"פ 916/17 בוסקילה נ' מדינת ישראל (18.4.17); ת"פ (י-ם) 13124-04-14 מדינת ישראל נ' חסן (18.5.15); ת"פ (י-ם) 4957-08-14 מדינת ישראל נ' אבוטבול (29.4.15); ת"פ (י-ם) 42259-12-14 מדינת ישראל נ' כליפה (13.4.15)). בחלק מהמקרים, יש לצד עבירות ההתפרצות והגניבה גם עבירות של קשירת קשר (ענין סלפית, לעיל; וענין גולן, לעיל). לפיכך, יש להתאים את המתחם שכאן לנסיבות הכוללות שתי התפרצויות של יחיד וללא שותפים או קשירת קשר למקום מגורים, לאחר וידוא כי בני הבית אינם במקום, וגניבת רכוש שערכו אינו רב.

22. מכאן, כי בהתאם לנסיבות הייחודיות של המקרה ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם אף הביע צער ובושה על מעשיו; הנאשם ובת זוגו נקלעו למשבר בעקבות מעצרו, והשניים התגרשו במהלך ניהול התיק הנאשם השיב

למתלוננת את הכספים שנגנבו באישום השלישי בסכום של 2,150 ₪; הנאשם נתון בתנאים מגבילים תקופה ממושכת, תחילה במעצר בית מלא ובהמשך, במעצר אדם ומעצר לילי. משך כל התקופה, לא מצא הנאשם מקום עבודה ומצבו הכלכלי בכי רע. מכאן, שלביצוע העבירות ולהליך הפלילי כבר היתה השפעה של ממש על הנאשם ומשפחתו;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות, האחרונה משנת 2018 בעבירות של גניבה והונאה בכרטיס חיוב בגין הוטל עליו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות (עת/1);

מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. אביו של הנאשם עזב את הבית וניתק כל קשר עם המשפחה, ובשל כך, נאלץ הנאשם לצאת לעבוד בגיל צעיר על מנת לסייע בכלכלת המשפחה. הנאשם תיאר כי קשיים כלכליים עמדו גם ברקע לביצוע העבירות מושא כתב האישום.

לפי תסקירי שירות המבחן, הנאשם שולב תחילה בקבוצה לעצורי בית, שיתף פעולה עם הטיפול והגיע באופן סדיר למפגשים. שירות המבחן התרשם ממאמצי הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי במישור התעסוקתי, הכלכלי והזוגי. להערכת שירות המבחן, המשך שילוב הנאשם בטיפול יאפשר לו להעמיק בהתנהלותו, לבחון מניעיו להתנהלות עוברת חוק ולרכוש מיומנויות לוויות רגשי ואיפוק. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצוי.

בתסקיר משלים עמד שירות המבחן על מעברו של הנאשם מקבוצת עצורי בית לקבוצה טיפולית פרטנית. גם בקבוצה זו המשיך הנאשם לשתף פעולה באופן מלא תוך שינוי הדרגתי בעמדותיו ובדפוסי חשיבתו. הנאשם תיאר את הקשיים הכלכליים עמם הוא מתמודד בשל היעדר הפרנסה ולחץ כלכלי סביב לידת בנו הקרבה. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו לסיים את ההליך בהטלת צו מבחן בלבד. שירות המבחן גם המליץ לקצר את תקופת המאסר בדרך של עבודות שירות, ככל שבית המשפט יחליט שזה העונש ההולם, וזאת על מנת לאפשר לנאשם לחזור בקרוב למעגל העבודה, לכסות חובותיו ולתמוך כלכלית בבנו.

24. לזכותו של הנאשם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם, נסיבות חייו הלא פשוטות והירתמותו להליך טיפולי. מאידך גיסא, עומד עברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירות דומות. עם זאת, אין המדובר בעבר מחמיר יתר על המידה.

25. לאור הליך השיקום המוצלח אליו נרתם הנאשם, ואף כי ההליך עודנו בעיצומו, מצאתי מקום לחריגה מסוימת מהמתחם, כך שיוטל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה מתחתית המתחם. עם זאת, לא מצאתי מקום לחרוג מהמתחם, כהמלצת שירות המבחן וכעתירת בא כוחו, כך שיוטל עליו עונש של צו מבחן בלבד. עונש מסוג זה אינו הולם את מכלול הנסיבות, ובפרט את עברו הפלילי של הנאשם וחרגייה מעין זו שמורה למקרים חריגים ביותר. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן ומאסר על תנאי וקנס. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם, הקנס שיוטל עליו יהא סמלי בלבד. בה בעת, יש להטיל על הנאשם גם פיצויים, שיהא בהם כדי לשקף את הנזקים שגרם למתלוננת, תוך שהשבת חלק מהכסף שנגנב תילקח בחשבון.

26. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 18.11.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע בעודות שירות.

סוף דבר

27. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 4 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 17.12.19. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;
- ד. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.4.20.
- ה. צו מבחן למשך שנה.
- רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;
- ו. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 1, פיצויים בסכום של 1,500 ₪. את הפיצויים ישלם ב-3 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.1.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יומצא לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.